

2013. január 17., csütörtök

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak, a Mercosur-országok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Mercosur parlamentjének (Parlasur).

P7_TA(2013)0031

A nők elleni erőszak Indiában

Az Európai Parlament 2013. január 17-i állásfoglalása a nők ellen Indiában elkövetett erőszakról (2013/2512(RSP))

(2015/C 440/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Indiáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a kasztokon alapuló megkülönböztetésről szóló 2012. december 13-i állásfoglalásra ⁽¹⁾ és a világban az emberi jogok helyzetéről szóló éves jelentésekről elfogadott állásfoglalásaira, különösen a 2012. április 18-i ⁽²⁾ és a 2012. december 13-i ⁽³⁾ állásfoglalásokra; tekintettel a különböző országokban a nemi erőszak és a szexuális erőszak elítéléséről szóló számos korábbi állásfoglalására,
- tekintettel az India és az EU közötti stratégiai partnerség keretében 2005. novemberben aláírt közös cselekvési tervre és az EU és India között az emberi jogokról folytatott tematikus párbeszédre,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem világnapja alkalmából az Európai Unió nevében tett 2012. november 25-i nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek a halálbüntetés elleni európai és világnap alkalmából tett 2012. október 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi biztosa, Navi Pillay 2012. december 31-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ millenniumi fejlesztési céljaira,
- tekintettel az ENSZ nők elleni erőszakkal foglalkozó eszközeire, nevezetesen az Emberi Jogok Világkonferenciáján elfogadott 1993. június 25-i bécsi nyilatkozatra és cselekvési programra (A/CONF.157/23), az ENSZ emberi jogi főbiztosának nők elleni erőszakkal foglalkozó különmegbízottja által készített jelentésekre, a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásával foglalkozó bizottság (CEDAW) által elfogadott 19. számú általános ajánlásra (11. ülészak, 1992), a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 1993. december 20-i nyilatkozatra (A/RES/48/104), a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre és a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre (CERD), illetve az annak 1. cikke (1) bekezdéséről szóló XXIX. általános ajánlásra,
- tekintettel az ENSZ különéljárásaiból származó, az ENSZ-ről szóló egyezményben szereplő szervektől és az egyetemes időszakos felülvizsgálatokból eredő, Indiáról szóló ajánlásokra, nevezetesen az ENSZ nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásával foglalkozó bizottsága 2007. februári és 2010. októberi jelentéseiben szereplő, Indiának címzett ajánlásokra,
- tekintettel a munkán és a származáson alapuló megkülönböztetés hatékony felszámolásáról szóló ENSZ-alapelvek és iránymutatások tervezetére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0512.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0126.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

2013. január 17., csütörtök

- tekintettel az indiai alkotmányra és az indiai büntető törvénykönyvre, különösen az utóbbinak a nemi erőszakra szóló 376. szakaszára,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2012. december 16-án egy 23 éves egyetemista lány tömeges nemi erőszak áldozata lett és párját tetteg bántalmazták, amikor öt férfi és egy fiatalos megátámadta őket egy magántársaság buszán Újdelhiben; mivel az áldozat olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy 2012. december 29-én tragikus körülmények között elhunyt Szingapúrban;
- B. mivel az eset Indiában széles körű közfelháborodást váltott ki, és a társadalom minden rétegéből tiltakoztak, a törvényhozás és a bűnüldözés reformját, valamint a nőkkel kapcsolatos szemléletmód általános megváltozását követelve; mivel ezek a tiltakozások fontos lépést jelentenek a nemi erőszakot és a szexuális erőszakot körülvevő csend megtörésében, és így a változás kezdetét képviselik;
- C. mivel az esettel kapcsolatban öt férfit és egy fiatalos letartóztattak, akik gyorsított tárgyalása jelenleg is zajlik, külön eljárással a fiatalos elkövető esetében;
- D. mivel az Indiai rendőrség eljárást indított a Zee News nevű televízióállomás ellen, miután a csatorna interjút készített az áldozat barátjával, aki jelen volt a 2012. december 16-i támadásnál;
- E. mivel a közelmúltbeli újdelhi támadás óta az országos és nemzetközi sajtó széles körben egyéb nemi erőszakkal kapcsolatos bűncselekményekről is beszámolt, mint például a 2012. december 27-i esetről, amikor egy lány Pandzsáb tartományban öngyilkosságot követett el, miután tömeges nemi erőszak áldozata lett, mert a rendőrség nem volt hajlandó nyilvántartásba venni panaszát vagy letartóztatni az elkövetőket, ehelyett azt javasolták, hogy menjen férjhez egyikükhöz, valamint a Pandzsáb tartományban történt 2013. január 12-i esetről, amikor egy kétgyermekes 29 éves anya tömeges nemi erőszak áldozata lett egy buszos utazás során az első esethez nagyon hasonló körülmények között; az esetet követően a rendőrség újra letartóztatott hat gyanúsítottat, majd egy nappal később egy 16 éves lány felgyújtotta magát, miután nemi erőszak áldozata lett;
- F. mivel az indiai nemzeti bünygyi nyilvántartási hivatal szerint 2011-ben több mint 24 000 nemi erőszakkal kapcsolatos esetet jelentettek; mivel a Delhiben 2012-ben bejelentett több mint 635 eset közül csak egy esetben került sor bűnösség megállapítására;
- G. mivel az indiai nőmozgalom hosszú hagyományokra tekint vissza a nők ellen Indiában elkövetett erőszak minden formájának, valamint általában a nemek közötti egyenlőtlenségnek az elítélése terén, és a rendőrség fellépését követeli a nők emberi jogainak támogatására;
- H. mivel a nők elleni szexuális erőszak széles körben elterjedt nemcsak Indiában, hanem világszerte is, és a nemek közötti egyenlőtlenség strukturális problémájában gyökerezik, és mivel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépésnek ezért együtt kell járnia a nők és lányok helyzetének javításával a társadalom minden szintjén;
- I. mivel indiai társadalomtudósok becslése szerint erőszakos és megkülönböztető jellegű gyakorlatok évente mintegy kétmillió nő és lány halálához vezettek Indiában, ahol e gyakorlatoknak csak egyike a szexuális erőszak, míg mások magukban foglalják a hozományról folytatott vitákat, a lánycsecsemők meggyilkolását, a csecsemők elhanyagolását, a forrásokhoz és az egészségügyhöz való egyenlőtlenséggel hozzáférést, valamint az idősek nem megfelelő gondozását;
- J. mivel a kasztokon alapuló megkülönböztetés által érintett nők és lányok különösen sebezhetőek a szexuális erőszak, a kényszerített és rituális prostitúció, az emberkereskedelem, a családon belüli erőszak és a büntetés céljából elkövetett erőszak különböző formáival szemben, amikor az igazságszolgáltatást kívánják igénybe venni az elkövetett bűnök miatt, ahogy azt a jól ismert 2011. november 29-i pipili tömeges nemi erőszak esete is újból szemléltette, amelynek során a hatóságok elutasították az ügy nyilvántartásba vételét, és az áldozatul esett lány csak azután kapott megfelelő kezelést, hogy egy bíróság beavatkozott, bár később elhunyt az elszenvedett sérülések következtében;
- K. mivel a Thomson Reuters alapítvány 2012-es felmérése a G20-államok közül Indiát sorolta az utolsó helyre abból a szempontból, hogy milyen ott nőnek lenni;
- L. mivel az Amnesty International szerint Indiában minden 21 percben jelentenek egy nemi erőszakot, de számos esetet nem jelentenek, különösen a szegényebb közösségekben az e bűncselekményhez kapcsolódó társadalmi megbélyegzés miatt; mivel az indiai rendőrség a jelentések szerint tudatában van e bűncselekmény előfordulásának, de gyakran nem lép fel a nők megvédése érdekében;

2013. január 17., csütörtök

- M. mivel a szexuális erőszak következtében a túlélő áldozatok súlyos egészségügyi problémákkal küzdenek, mind fiziológiai, mind fizikai szempontból, beleértve a szexuális úton terjedő betegségeket és az AIDS-et; mivel a nemi erőszak sok áldozata újból áldozattá válik, mert saját családjuk és közösségük kiveti őket;
- N. mivel nemzeti és nemzetközi emberi jogi csoportok bíralták a szexuális támadásokról szóló indiai törvényeket, amelyek elavultak, különösen azért, mert a nemi erőszakra szűk fogalom meghatározást alkalmaznak; mivel India a szexuális támadások túlélő áldozatai számára nem nyújt megfelelő szolgáltatásokat, mint például érzékeny és azonnal rendőrségi választ vagy az egészségügyi ellátáshoz, tanácsadáshoz és egyéb támogató szolgáltatásokhoz való hozzáférést, ami eseti és kiszámíthatatlan válaszokhoz vezet, amelyek sok esetben megalázzák az áldozat számára;
- O. mivel az újdelhi támadást követően az indiai központi kormány háromtagú bizottságot állított fel a hatályban lévő törvények felülvizsgálatára az igazságszolgáltatás felgyorsítása és a büntetési tételek növelése érdekében súlyos szexuális bűncselekmények esetén;
- P. mivel a közelmúltbeli eseményeket követően magas rangú kormányhivatalnokok bejelentették, hogy szigorúbb büntetéseket fognak ösztönözni a nemi erőszak esetében, beleértve a halálbüntetést is,
- Q. mivel 2012 májusában 90 civil társadalmi szervezet és magánszemély levelet írt Manmohan Singh indiai miniszterelnöknek, reformokat sürgetve válaszul a szexuális támadásokra, és a rendőrség elszámoltathatóságának növelését követelve;
- R. mivel az EU 470 millió eurót kötött le India számára a 2007 és 2013 közötti időszakban az indiai kormány egészségügyi és oktatási programjainak támogatására,
- S. mivel az elmúlt két évtized során India jelentős haladást ért el a szegénységcsökkentés terén, azonban még számos tennivaló maradt, különösen a nők és a kiszolgáltatott csoportok számára az oktatási, egészségügyi és gazdasági kilátások terén fennálló esélyegyenlőtlenség tekintetében;
- T. mivel India a világ legnagyobb demokratikus országa és az EU jelentős politikai és gazdasági partnere, ami demokratikus kötelezettségekkel jár;
1. legmélyebb szolidaritását fejezi ki az Új-Delhi támadások áldozatai és az ilyen támadások valamennyi más áldozata iránt – függetlenül attól, hogy arról beszámolt-e a sajtó –, és részvétét fejezi ki az áldozatok családjának; szigorúan elítéli a szexuális erőszak valamennyi formáját, ami számos országot érintő globális jelenség;
 2. üdvözli a nemi erőszak áldozatai iránt Indiában és nemzetközileg is kilakult szolidaritási hullámot és reméli, hogy a tömeges demonstrációk segítik a szükséges reformfolyamat felgyorsítását;
 3. elvárja – a demokratikus és az EU-val jelentős kapcsolatokat tápláló – Indiától, hogy biztosítsa a demokratikus elvek, az alapvető jogok és emberi jogok, különösen a jogállamiság és a nők jogainak tiszteletben tartását;
 4. mély sajnálatát fejezi ki, hogy nem tettek többet a támadások áldozatainak való azonnali segítségnyújtás érdekében, és hogy ebben és az ehhez hasonló más esetekben a nők iránti tisztelet alacsony szintje, az orvosi segítség hiánya, az elégtelen rendőri fellépés és a jogorvoslati lehetőségek hiánya elretentti a nemi erőszak áldozatait attól, hogy vádat emeljenek az erőszak elkövetői ellen;
 5. emlékezteti az indiai kormányt az indiai alkotmány értelmében fennálló jogaira és kötelességeire, különösen a nők méltóságát csorbító gyakorlatok beszüntetésére irányuló kötelességére (51. cikk (A) bekezdés);
 6. ösztönzi az indiai parlamentet az indiai Nők Nemzeti Bizottsága arra vonatkozó ajánlásainak további átültetésére, hogy hogyan kell az indiai jogszabályokat módosítani és végrehajtani ahhoz, hogy a nők védeltséget kapjanak az ilyen bűncselekményekkel szemben;
 7. üdvözli az indiai kormány bejelentését, miszerint a Delhi nők közbiztonságával foglalkozó vizsgálóbizottságot és a nők elleni erőszakra vonatkozó indiai jogi keretek felülvizsgálatával foglalkozó különös hatáskörű törvényszéket állít fel; várakozással tekint a J. S. Verma, visszavonult legfelsőbb bírósági bíró által létrehozott vizsgálóbizottság ajánlásainak gyors közzététele elé, illetve a vizsgálóbizottság és a Nők Nemzeti Bizottsága együttműködése elé, amelynek célja az ilyen bűncselekmények jövőbeli elkövetésének megelőzésére irányuló intézkedések hiánytalan végrehajtása;

2013. január 17., csütörtök

8. üdvözli egy új, gyorsított bíróság felállítását, amely kifejezetten a nőkkel szembeni szexuális erőszakkal foglalkozik; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy a gyanúsítottak tárgyalása zárt az újságírók számára, a bíróság engedélye nélkül tilos az ilyen eljárásokkal kapcsolatos bármilyen anyag nyomtatása vagy közzététele, ami aggályokat okozott a lakosság körében; úgy véli, hogy azokat, akiket bűnösnek találtak, az elkövetett bűncselekménynek megfelelő súlyú büntetésben kell részesíteni; megismétli azonban régóta fenntartott álláspontját, miszerint minden esetben és minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést;

9. felszólítja az indiai hatóságokat, hogy a női csoportokkal szorosan együttműködve dolgozzanak ki összehangolt válaszlépéseket a nemi alapú erőszakkal – különösen a szexuális bántalmazással – szemben; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az állami kormányok felügyeljék a szexuális bántalmazásos esetek rendőrség általi kivizsgálását azáltal, hogy elszámoltathatóvá teszi a hivatalnokokat, elítéli az elkövetőket és biztosítja a túlélők méltóságteljes bánásmódját;

10. felszólítja az indiai parlamentet annak biztosítására, hogy a büntetőjog 2012. évi módosító javaslatát úgy módosítsák, hogy az a penetratív és nem penetratív szexuális bántalmazás valamennyi formáját bűncselekményként kezelje, így biztosítva azt, hogy az újonnan kiszabott büntetések összhangban legyenek a nemzetközi emberi jogi jogszabályokkal, felszólítja továbbá arra, hogy jogszabály-módosítással töröljék el azokat a jogi mentességeket és eljárási akadályokat, amelyek akkor állnak fenn ha a rendőri és biztonsági erőket gyanúsítják szexuális bántalmazás vagy egyéb emberi jogi bűncselekmények elkövetésével;

11. felhívja az Unió és a tagállamok indiai képviselőit, hogy kezeljék kiemelten a nők elleni – az oktatás területén is jelentkező – erőszakkal foglalkozó programokat és a nőkre és lányokra különös figyelmet fordító programokat;

12. felhívja az indiai hatóságokat, hogy tegyenek azonnali lépéseket hatékony intézkedések meghozatalára a nemi erőszak és a szexuális bántalmazás indiai rendőri erők általi kezelésének javítása érdekében, ideértve a speciális egységek felállítását valamennyi rendőri egységen belül; megjegyzi, hogy Delhi főminisztere nem tartozik felelősséggel a hatásköre alá tartozó rendőri műveletekért; emlékeztet arra, hogy más nagyobb városokban a közvetlen jelentéstétel és irányítás biztosította a fokozottabb rendőri elszámoltathatóságot és a rendőrség modernizálását; megjegyzi, hogy haladéktalanul szükség van a rendőri személyzet nők biztonságára vonatkozó kiképzésére;

13. felhívja az indiai kormányt, hogy vizsgálja ki azokat az eseteket, amelyekben vezető hivatali tisztséget betöltő személyek ellen nemi erőszak elkövetése miatt hivatalos vád áll fenn;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy az indiai hatóságokkal együttműködve segítse azokat a nemi erőszakkal – különösen a szexuális bántalmazással – szembeni összehangolt válaszlépések kidolgozásában, beleértve a UNiTE to End Violence against Women (Együtt a nők elleni erőszak felszámolásáért) elnevezésű ENSZ-kampány keretében tett ajánlások végrehajtását; felkéri az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságát, hogy 2013 márciusában tartandó 57. ülésén vitassa meg és ismerje el azt a tényt, hogy a nők elleni erőszak egyedülálló formát ölt, amikor a nemi és a kasztal kapcsolatos kérdések találkoznak egymással;

15. mély aggodalmát fejezi ki a dalit nőkkel és lányokkal szemben Indiában elkövetett széleskörű erőszak – többek között a vezető kasztokba tartozó férfiak által elkövetett szexuális erőszak – és az elkövetők ilyen esetekben fennálló rendkívül magas arányú mentessége miatt; felhívja India kormányát, hogy a minden egyes nő ellen elkövetett valamennyi szexuális erőszakot egyenlő módon kezelje és az ilyen esetekben egyenlő, tisztességes, átlátható és gyors módon végezze el a kivizsgálást és hozzon ítéletet;

16. hangsúlyozza, hogy senki sem kötelezhető házasságra saját beleegyezése nélkül, illetve kényszer vagy kényszerítés hatására; hangsúlyozza, hogy egyetlen áldozat sem kényszeríthető a támadójával való házasságkötésre, illetve, hogy további segítséget kell nyújtani az áldozat számára az erre irányuló társadalmi nyomás megelőzése érdekében;

17. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében a következő többéves pénzügyi keretben és a következő, 2013 utáni országstratégiai dokumentumban Indiában tovább folytatja a célzott szektorális segítségnyújtást; úgy véli ennek ki kell terjednie a nők egészsége és oktatása céljából nyújtott társadalmi ágazati segítségre, a jó kormányzás, a döntéshozatal és kidolgozás bevált gyakorlataira, ideértve a jobb szolgáltatásnyújtási módszereket a szegénység, a nemi kérdések, az intézményi reformok és a közszektor irányítása problémáinak kezelése tekintetében;

2013. január 17., csütörtök

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak, az EU emberi jogi különmegbízottjának, India elnökének, kormányának és parlamentjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ emberi jogok előmozdításával és védelmével foglalkozó albizottságának, az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának, az ENSZ Szervezetének a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért és az ENSZ nők elleni erőszakkal foglalkozó különmegbízottjának.

P7_TA(2013)0032

A bahreini emberi jogi helyzet

Az Európai Parlament 2013. január 17-i állásfoglalása a bahreini emberi jogi helyzetről (2013/2513(RSP))

(2015/C 440/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bahreinnél szóló 2011. október 27-i állásfoglalásaira⁽¹⁾, és az emberi jogok Bahreinben történő megsértéséről szóló 2012. március 15-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió és az Öböl-menti Együttműködési Tanács közötti kapcsolatokról szóló, 2011. március 24-i állásfoglalására⁽³⁾,
- tekintettel elnökének két bahreini polgári aktivista halálával kapcsolatos 2011. április 12-i nyilatkozatára, valamint 2011. április 28-i nyilatkozatára, amelyben elítéli a békés demokráciapárti tüntetéseken részt vevő négy bahreini ellen hozott halálos ítéletet,
- tekintettel az Emberi Jogi Albizottság küldöttségének 2012. december 19–20-án Bahreinben tett látogatására és az általa kiadott sajtónyilatkozatra,
- tekintettel a Bahreini Legfelső Bíróság 2013. január 7-i határozatára, amely fenntartja 13 politikai aktivista börtönbüntetését,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének/a Bizottság alelnökének Bahreinnel kapcsolatos nyilatkozataira, különösen a Bahreini Független Vizsgálóbizottság jelentésének közzétételéről szóló 2011. november 24-i, a Bahreini Fellebbviteli Bíróság Abdulhádi al-Havadzsa és tizenkilenc másik személy ügyében hozott határozatairól szóló 2012. szeptember 5-i és a Bahreini Független Vizsgálóbizottság jelentése közzétételének első évfordulóján közzétett 2012. november 23-i nyilatkozatára, a főképviseelő szóvivőjének a bahreini zavargások évfordulóján tett 2012. február 13-i, Abdulhádi al-Havadzsa bahreini helyzetéről tett 2012. április 10-i, Nabil Radzsab Bahreinben történt elítéléséről szóló 2012. augusztus 16-i nyilatkozatára, valamint az utóbbi időben Bahreinben tapasztalható erőszakról szóló 2012. október 24-i és 2012. november 7-i nyilatkozataira, valamint az alelnök/főképviseelő által 2011. október 12-én az egyiptomi, a szíriai, a jemeni és a bahreini helyzettel kapcsolatban az Európai Parlamentben tett nyilatkozataira,
- tekintettel a Tanács Bahreinre vonatkozó 2011. május 24-i, április 12-i és március 21-i és február 21-i következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának 21 bahreini politikai aktivistára, emberi jogi jogvédőre és ellenzéki vezetőre kirótt börtönbüntetésekkel kapcsolatos 2011. június 23-i és szeptember 30-i nyilatkozatára, valamint a főtitkár szóvivőjének a bahreini bombatámadással kapcsolatos 2012. április 12-i és a Bahreinnel kapcsolatos 2011. szeptember 30-i, 2012. február 15-i, április 24-i, szeptember 5-i, valamint 2012. november 1-jei és 2013. január 8-i nyilatkozataira,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0475.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0094.

⁽³⁾ HL C 247. E, 2012. 8.17., 1. o.